

Đức Phanxicô, chuyện kể cho trẻ em

Tác giả: Marlyn Evangelina Monge, FSP và Jaymie Stuart Wolfe

Minh họa: Diana Kizlauskas

Lời nói đầu: Hồng y O'Malley

Nhà xuất bản: Pierre Téqui, Paris, editionstequi.com

Lời nói đầu

Cha sẽ kể cho các con nghe câu chuyện của một người bạn của cha, đó là giáo hoàng Phanxicô. Cách đây vài năm trước khi ngài làm giáo hoàng, cha có dịp đi Argentina ở Châu Mỹ La Tinh. Hồng y Jorge Mario Bergoglio mời cha đến thăm ngài. Buổi gặp gỡ của hai cha thật vui và thật nhiều tiếng cười. Hiện nay cha vẫn còn giữ nhiều kỷ niệm vui với ngài. Hồng y Bergoglio là một người bạn tốt – ngài tặng cha một món quà: một đĩa nhạc hát lễ truyền thống Argentina.

Bây giờ Đức Phanxicô là một món quà cho tất cả chúng ta. Ngài ngài hướng dẫn chúng ta làm sao để sống với Phúc Âm trong đời sống chúng ta. Đức Phanxicô đơn sơ và rất thiện cảm, ngài yêu mến trẻ em. Cha thân mời các con tìm hiểu thêm về Đức Thánh Cha của chúng ta.

Trong quyền sách các con sắp đọc, các con sẽ thấy nhiều giai đoạn lý thú trong cuộc đời của Đức Phanxicô. Các con sẽ thấy ngài lúc còn nhỏ, lúc tuổi vị thành niên. Các con cũng sẽ thấy cách ngài đi theo chương trình hoạch định của Chúa đã chuẩn bị cho ngài, từ khi ngài

còn là chủng sinh Dòng Tên đến khi ngài làm linh mục, giám mục và cuối cùng là hồng y. Và các con cũng sẽ biết ngài trở thành Đức Thánh Cha như thế nào.

Thiên Chúa luôn luôn lắng nghe lời cầu nguyện của trẻ con. Cha mong là các con sẽ không quên cầu nguyện cho Đức Phanxicô, xin Chúa chúc lành và nâng đỡ ngài để ngài phục vụ chúng ta.

Hồng y Sean Patrick O'Malley. OFM Cap.

Địa phận Boston

Bước khởi đầu mới

Đứng chờ trong ngôi nhà thờ nhỏ, mặc bộ đồ đẹp nhất, chàng trai trẻ Mario Bergoglio chờ vị hôn thê xinh đẹp

của mình. Và chàng nhớ lại tất cả các chuyện đã xảy ra trong những năm vừa qua.

Chàng mới 24 tuổi khi cha mẹ chàng, ông Giovanni và bà Rosa cùng với chàng rời miền Bắc nước Ý. Họ mong có một cuộc sống tốt đẹp hơn. Cha của chàng làm ở sở hỏa xa nhưng không đủ nuôi sống gia đình. Họ quyết định bán nhà và qua Argentina, nơi các anh em của Giovanni đã ở đó, họ qua Châu Mỹ La Tinh vì ở đây người dân nói tiếng Tây Ban Nha.

Họ rất vui khi gặp lại các người di dân Ý đã đến Argentina trước đây. Thật là thay đổi! Ở nhà họ nói tiếng Ý với nhau, nhưng ra ngoài, họ nói tiếng tây Ban Nha. Phong tục tập quán cũng khác nhau, âm nhạc và các điệu nhảy cũng khác luôn. Các mùa trong năm cũng lộn ngược! Họ phải học bao nhiêu là chuyện mới, lại phải học cho nhanh thì thật là cả một thử thách: họ phải kiên nhẫn và cố gắng rất nhiều. Nhưng họ được Chúa giúp đỡ. Mario tiếp tục nhớ lại các kỷ niệm của mình, nụ cười rạng sáng trên khuôn mặt: một năm trước đây, một biến cố đã làm thay đổi cuộc đời của chàng. Chàng đi lễ ở nhà thờ Thánh An Tôn. Chàng gặp một cô gái duyên dáng xinh đẹp: cô Regina Maria Sivori, gia đình cô cũng đến từ Ý. Họ thương nhau ngay!

Và hôm nay, ngày 12 tháng 12 năm 1935, Mario tươi vui chờ Régina ở chân bàn thờ. Nàng sẽ đi lên ở lối đi chính giữa nhà thờ, mặc áo trắng xinh đẹp, đầu đội khăn trắng.

Hai vợ chồng trẻ về sống ở khu phố Flores ở Buenos Aires. Căn nhà của họ đơn sơ. Sân nhà có một cây bưởi và một cây chanh. Mỗi ngày họ đều cảm ơn Chúa đã cho họ gặp nhau và sống với nhau.

Căn nhà của ông bà nội

Một thời gian ngắn sau, hai vợ chồng chờ đưa con đầu lòng ra đời. Jorge sinh ngày 17 tháng 12 năm 1936. Cha mẹ đặt tên ở nhà cho em bé là “Jorgito, bé Jorge”. Một năm sau, Jorge có em tên là Oscar. Bây giờ Jorgito là anh cả!

Bà nội Rosa đề nghị với con dâu của mình:

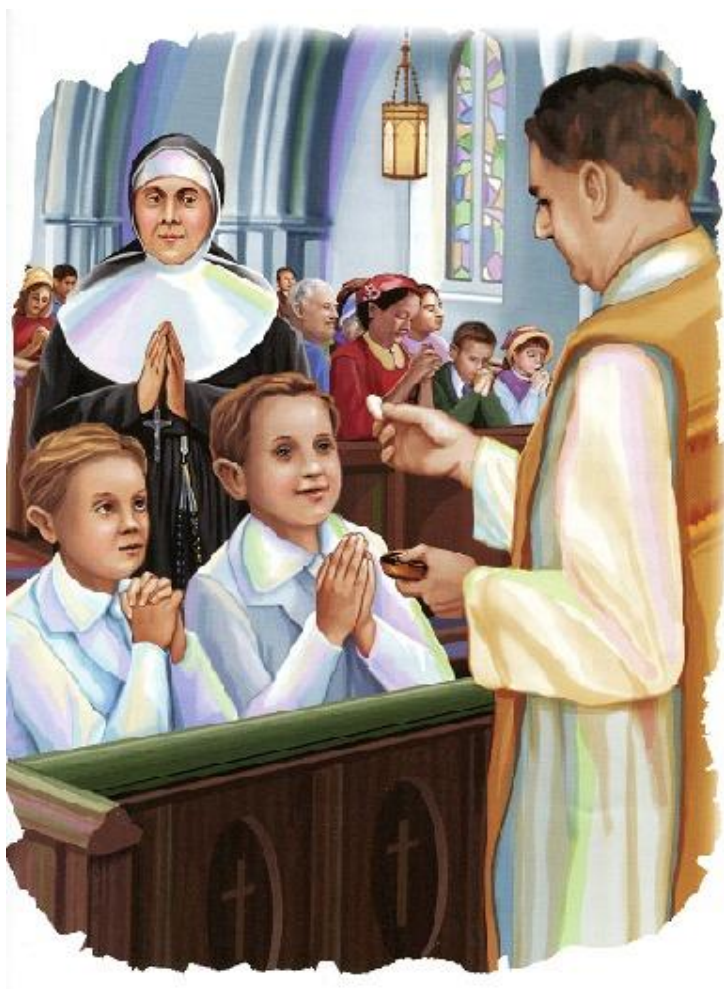
– Mẹ rành việc săn sóc em bé. Mẹ rất vui khi mỗi buổi sáng mẹ được qua đón bé Jorgito, mẹ đem về nhà giữ rồi chiều mẹ đem qua cho con.

Jorgito sung sướng được ở với ông bà nội. Ông bà nói tiếng Ý với cháu. Jorgito lớn lên nói được hai thứ tiếng: Tây Ban Nha và Ý.

Sống với ông bà nội, bé Jorgito vừa chơi vừa học đọc. Bà nội Rosa lo cho Jorgito ăn sáng ngon lành. Ông bà dạy cho em cầu nguyện, kể cho em nghe hạnh các thánh. Rồi buổi chiều đem em về nhà.

Nhà của em không có gì đặc biệt: căn nhà đơn sơ có hai cây ăn trái. Nhưng tình yêu và đức tin đã làm căn nhà này thành tuyệt vời cho trẻ con.

Những ngày tháng hạnh phúc

Jorge lớn nhanh và đi học ở trường *Lòng Thương Xót* của các nữ tu *Dòng Đức Bà Thương Xót*.

Một trong những chuyện em bé Jorge say sưa làm là sưu tầm tem. Jorge thích chơi với em mình là Oscar và các bạn khác ở trường. Jorge rất năng động! Nữ tu Dolorès, một trong các cô giáo của em, cười đau bụng mỗi lần thấy Jorge “học” cửu chương; vừa nhảy vừa cười, em vừa chạy lên chạy xuống cầu thang vừa hét to: nhảy một cái, “Hai lần một là hai!”, nhảy một cái, “Hai lần hai là bốn”, nhảy một cái, “Hai lần ba là sáu!” Em nhảy không biết mệt!

Xơ Dolorès chuẩn bị cho em rước lễ vỡ lòng cùng với em Oscar và các bạn khác. Em học để hiểu ý nghĩa của thánh lễ. Xơ Dolorès giải thích cho các em lời của linh mục nói trong thánh lễ.

Thiên Chúa biến bánh thành thân xác thật của Chúa Giêsu, biến rượu thành máu thánh thật của Chúa Giêsu. Xơ cũng dạy cho các em Mười Điều Răn và nhiều chuyện khác để giúp các em phân biệt được tốt xấu.

Xơ nói với các em:

– Cầu nguyện là cách tốt nhất chúng ta có thể làm. Khi chúng con cần quyết định một việc gì, chúng con cầu

nguyện với Chúa. Và chúng con đừng quên xin Đức Mẹ giúp chúng con luôn ở bên cạnh Chúa Giêsu, con của Đức Mẹ.

Jorge sốt ruột chờ! Mỗi ngày em cầu nguyện xin Chúa cho em mở rộng tâm hồn để đón nhận Chúa Giêsu. Em quý mến Đức Mẹ và em hay đọc Kinh Kính Mừng để xin Đức Mẹ giúp đỡ cho em được tốt đẹp luôn mãi. Và rồi ngày em mong đợi đã đến. Jorge quỳ ở bàn quỳ để rước lễ, Oscar quỳ bên cạnh. Linh mục đến đưa bánh thánh cho em và đọc:

– Đây là Mình Thánh Chúa Kitô.

Jorge tôn kính trả lời: – Amen.

Jorge không thể nín cười: em đã nhận Chúa Giêsu và tâm hồn em nhảy vui như bước chân em nhảy trên cầu thang!

Phục vụ

Như rất nhiều người Argentina, Jorge mê đá banh. Nhưng em thích chơi bóng chuyền với cha mình và các bạn. Em cũng chơi bài với cha mẹ. Chiều thứ bảy, em nghe nhạc *opéra*, một loại nhạc cổ điển, với mẹ và các em mình. Nhưng em có ít thì giờ để chơi: lúc nào em cũng có bài tập để làm và làm các việc nhà giúp mẹ.

Lên 12 tuổi, Jorge là anh cả của năm người em. Nhưng sau khi sinh người em út, mẹ em bị liệt từ lưng đến chân. Mẹ không còn làm việc nhà được. Người cha nói với các con: “Các con, tất cả chúng ta phải làm việc

nhiều hơn để giúp mẹ. Jorge, con là anh cả, con phải làm gương cho các em.”

Và thế là suốt ngày bà Bergoglio làm hết sức mình để lo cho bữa ăn gia đình: bà rửa rau, cắt rau, cắt thịt, gom các gia vị cần thiết. Rồi bà ở trong bếp chờ Jorge và hai em đi học về. Ba cậu con trai nghe mẹ chỉ dẫn và nấu tiếp bữa ăn. Jorge lo chuyện nấu nướng. Và em rất thích! Tất cả đều mong ngày mẹ lành bệnh. May thay những lúc ở trong bếp nấu ăn là những lúc rất vui. Và đó cũng là dịp để mấy anh em học nấu ăn luôn.

Làm việc

Với thời gian, sức khỏe của bà Bergoglio khá hơn. Ông Bergoglio nghĩ rằng người con cả bây giờ đã 13 tuổi không nên làm việc nhà nữa:

– Jorge, con cũng khá lớn rồi, con nên tìm một việc làm bán thời gian. Vừa đi học, vừa đi làm, con sẽ học được rất nhiều. Không phải vì tiền mà ông Bergoglio đề nghị với con mình như vậy, nhưng chính yếu là để con mình học được giá trị và phẩm cách của lao động. – Cha nghĩ cha có thể kiếm cho con một việc trong xưởng làm bút tất. Con sẽ không làm kế toán như cha! Ngày làm việc và học của Jorge đầy ắp! Sáng làm việc từ 7 giờ sáng

đến 1 giờ trưa. Ăn trưa xong, Jorge đi học đến 8 giờ tối. Nếu Jorge làm xong bài sớm thì em đi gặp bạn để chơi. Dù với lịch học và làm như vậy, Jorge hiểu là trong cuộc sống, luôn luôn mình có thể tìm một chỗ cho những chuyện quan trọng.

Trong hai năm đầu tiên làm ở xưởng, công việc của Jorge là dọn dẹp và chùi rửa dụng cụ. Sau đó Jorge được giao các công việc về quản trị.

Rồi khi là sinh viên phân khoa hóa học, Jorge ngừng làm việc ở xưởng bất tất, anh làm ở phòng thí nghiệm để thực hành các điều đã học trong sách vở. Một ngày nọ, bà giáo thấy anh làm quá nhanh công việc được giao phó.

– Jorge, bà hỏi, anh có kiểm lại các thử nghiệm hóa học không?

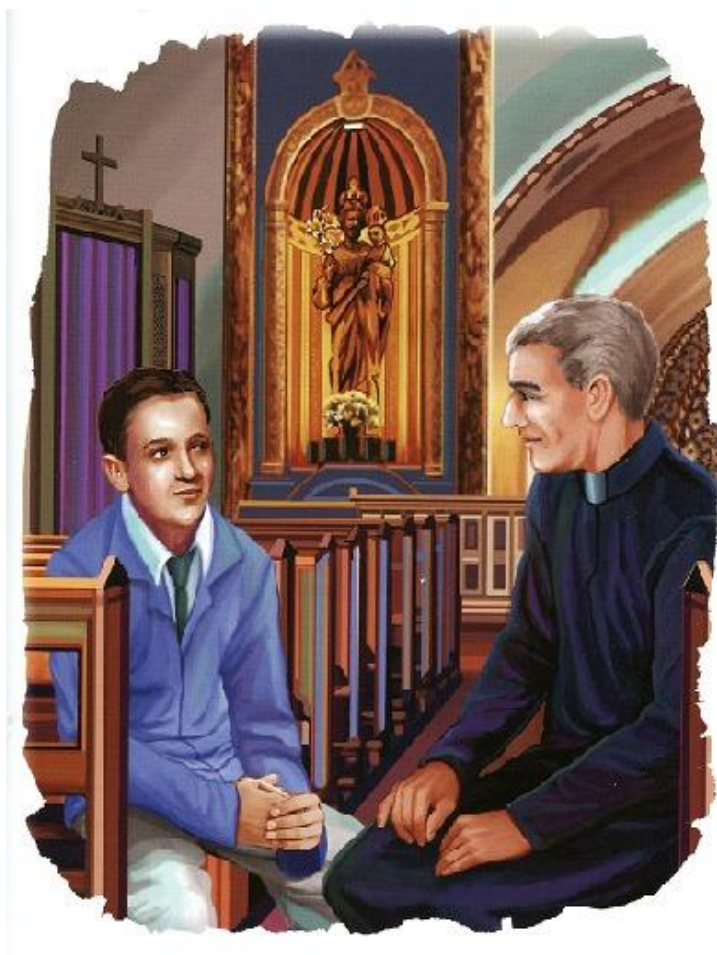
– Dạ không ạ, anh bối rối trả lời. Nhưng con không hiểu tại sao mình phải phân tích lại các mẫu này khi con biết kết quả sẽ giống nhau cho tất cả các thử nghiệm con làm hôm nay.

Bà ngưng anh lại:

– Jorge, anh phải làm hết mình công việc của mình. Phải hãnh diện với tất cả những gì mình đã làm, dù là chuyện nhỏ nhất.

Sau khi nói chuyện, lần này, Jorge bắt đầu lại và làm tất cả các thử nghiệm cho mỗi mẫu. Công việc mang đến cho anh nhiều điều lợi ích hơn cả tiền bạc và cho anh cảm nhận mình tốt trong tất cả những gì mình làm.

Một khám phá bất ngờ

“Đây sẽ là một ngày vui tung bừng!”, Jorge nghĩ như vậy khi đi ra khỏi nhà. Mặt trời chiếu sáng, một cơn gió nhẹ nóng ẩm dễ chịu thổi qua. Jorge 17 tuổi và ngày 21

tháng 9 hôm nay là ngày lễ Sinh Viên, anh không có lớp. Anh dự định đi nghỉ hè với các bạn: đi dã ngoại, đi đá banh, cũng có thể đi nhảy buổi tối! Vì Jorge rất mê nhảy điệu *milonga* với các cô bạn, *milonga* là một điệu nhảy truyền thống của nước Argentina, gần giống điệu nhảy *tango*. “Đúng, đây sẽ là một ngày vui tương xứng!”

Trên đường ra bến ga, Jorge vào nhà thờ Thánh Giuse cầu nguyện: thường thường, anh thích bắt đầu ngày của mình một cách nhẹ nhàng, cùng với Chúa Giêsu. Và hôm nay anh có thì giờ trước khi đi gặp bạn.

Tia nắng mặt trời chiếu rọi rõ trên các tấm kiếng huy hoàng của nhà thờ vẽ trên mặt đất các hình ảnh rực sáng và nhiều màu sắc. Jorge cảm ơn Chúa cho ngày hôm nay. Lúc đó anh thấy có một linh mục đang ngồi trong nhà thờ, anh không biết linh mục này. Họ bắt đầu nói chuyện. Cha Duarte nói về Chúa và về cuộc sống. Jorge xúc động và xin cha giải tội.

Sau khi xưng tội, Jorge ở lại với linh mục. Anh cảm nhận Chúa đang cho anh một món quà tuyệt đẹp, lấp đầy tâm hồn anh bằng một niềm vui vô biên và anh có tâm trạng bình an sâu thẳm. “Tôi muốn... không... tôi phải... trở thành linh mục.” Một điều anh chưa bao giờ nghĩ trước

đây. Nhưng hôm nay, anh cảm nhận trong tận đáy sâu lòng mình tiếng gọi của Chúa, tiếng gọi này thúc anh đi phục vụ người khác giống như cha Duarte vừa làm cho anh. Rời nhà thờ, anh không đi gặp bạn, anh về nhà để suy gẫm những gì anh vừa khám phá: ơn gọi cho cuộc đời của anh!

Một quyết định quan trọng

Jorge tiếp tục vừa học vừa đi làm ở phòng thí nghiệm. Anh cầu nguyện và chờ: anh muốn tin chắc mình được Chúa gọi để trở thành linh mục. Với thời gian, niềm xác quyết này được khẳng định. Khi đó anh nói với cha mình về ơn gọi này:

– Con muốn trở thành linh mục. Đó là tiếng gọi mà tâm hồn con chờ lâu nay. Con thật sự đã không biết!

Ông Bergoglio rất hạnh phúc, ông chỉ hỏi quyết định của con đã chắc chưa.

Còn về phần mẹ của anh, đối với bà đức tin rất quan trọng nhưng bà lại không vui khi biết dự định của con.

– Jorge ạ, mẹ chưa muốn con vào chủng viện bây giờ. Mẹ nghĩ con phải chờ. Con quyết định quá nhanh.

Trong nhiều năm, bà khó chấp nhận lựa chọn này của con.

Về phần mình, bà nội Rosa lại phản ứng hoàn toàn khác:

– Nếu Chúa gọi con thì con cứ đi. Nhưng con nhớ một điều: nếu con thay đổi ý kiến thì cánh cửa nhà này luôn mở rộng với con. Sẽ không có ai giận con! Được nhẹ lòng. Bây giờ Jorge cảm thấy mình được tự do để đáp trả tiếng gọi này của Chúa.

19 tuổi, Jorge vào chủng viện của địa phận để học và để cầu nguyện. Ba năm sau, Jorge bị bệnh nặng, phải vào bệnh viện, Anh bị sốt cao và thở không được. Một lá phổi của anh bị nhiễm trùng, bác sĩ phải giải phẫu cắt một lá phổi! Mẹ của anh lo lắng ở bên cạnh anh. Cả nhà và bạn bè mong cho anh chóng lành bệnh. Xơ Dolorès,

người trước đây chuẩn bị cho anh rước lễ vỡ lòng vào thăm anh, xớ nói với anh:

– Em noi gương Chúa Kitô và chia sẻ nỗi đau của Ngài trên thập giá. Những lời này đã mang lại cho anh sức mạnh và lòng can đảm.

Vào Dòng Tên

Sau thời gian dưỡng bệnh, Jorge quyết định đổi chủng viện. Anh vào Dòng Tên, một Cộng đoàn Chúa Giêsu được thánh Inhaxiô sáng lập năm 1534. Các tu sĩ Dòng Tên học cao và uyên bác: họ là những nhà khoa học, bác sĩ, giáo sư và còn làm cả quan tòa. Anh rất ấn tượng về tính cách dân thân cho Giáo hội và công việc truyền giáo của Dòng. Ý tưởng “lính của Chúa” là ý tưởng đã lôi cuốn anh.

Cha giáo của các chủng sinh lưu ý anh:

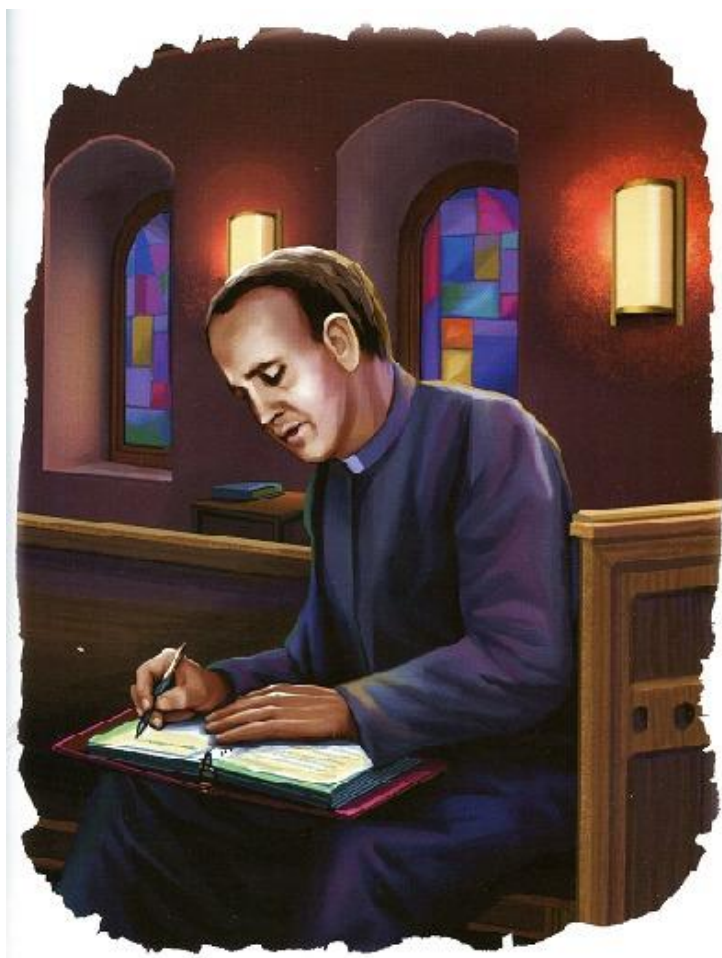
– Cần phải rất nhiều thời gian. Vai trò của cha là dạy cho con sống như một tu sĩ Dòng Tên. Và con phải học cả chục năm trước khi trở thành linh mục!

– Vậy thì xin cha cho con bắt đầu ngay! Jorge trả lời cha, anh sốt ruột và chắc chắn là mình sẽ đi theo Chúa.

Ở đây anh học và cầu nguyện nhiều hơn! Dần dần Jorge quen với lối sống của các tu sĩ Dòng Tên. Năm 1960, lúc anh 24 tuổi, anh khấn các lời khấn đầu tiên. Đồ đệ của thánh Inhaxiô, anh khấn sống trong cộng đoàn, phục vụ Giáo hội và đi ra với thế giới bên ngoài. Là tu sĩ Dòng Tên, anh cam kết không đi tìm quyền lực và quyền uy.

Nhiều năm trôi qua trước khi Jorge được làm linh mục và còn thêm nhiều năm nữa Jorge mới khấn trọn đời. Trong thời gian chuẩn bị, Jorge học xong và ra đi dạy. Jorge đào sâu tình thân của mình với Chúa Giêsu nhờ cầu nguyện và nhờ các Bài tập Linh thao của thánh Inhaxiô.

Linh mục trọn đời

Jorge sắp được 33 tuổi. Anh sắp làm linh mục. Sau nhiều năm học hành, ngày chịu chức sắp đến! Anh cần tìm một nơi yên tĩnh và thanh lặng. Anh vào nhà nguyện,

suy nghĩ về đời mình và viết trong nhật ký của mình những gì Chúa cho mình để mình tin và mình chấp nhận.

“Tôi tin là Chúa đã yêu tôi suốt cuộc đời tôi. Và đặc biệt hơn nữa là vào ngày mùa xuân này, ngày 21-9 khi Chúa mời gọi tôi qua lời của cha Duarte để tôi đi theo Chúa và làm linh mục... Tôi tin mọi người đều tốt và tôi phải thương họ mà không sợ hãi... Tôi tin Mẹ Maria, Mẹ của tôi, Mẹ sẽ không bao giờ bỏ tôi.” Và Jorge tiếp tục viết và viết... Tổng cộng mười ba lời chứng cho đức tin. Anh ký tên mình dưới tờ giấy, gấp lại và để trong quyển kinh nhật tụng của anh: anh không bao giờ quên cách Chúa đã gọi anh sống theo Ngài như thế nào.

Và ngày trọng đại đến! Ngày 13 tháng 12 năm 1969, Jorge được thụ phong linh mục khi mình 33 tuổi. Tổng giám mục Ramôn José Castellano đặt tay lên đầu anh:

– Con là linh mục trọn đời...

Câu này vang lên trong tâm hồn Jorge và chính ngài, ngài cũng cầu nguyện: “Con cảm ơn Chúa Giêsu! Maria, Mẹ của con, xin Mẹ giúp đỡ con. Xin mẹ giúp đỡ con để con trở thành linh mục và để con luôn luôn là

linh mục đầy lòng tin, yêu thương tất cả mọi người Chúa gởi đến cho con.” Jorge hãnh diện đứng lên, gương mặt tỏa sáng: từ nay cha là linh mục Jorge Bergoglio, mãi mãi là linh mục! Một thời gian ngắn sau, ngài làm cha phụ trách nhà tập. Nhiệm vụ của cha là giúp các người trẻ trong quyết định, trong lựa chọn của họ để trở thành tu sĩ Dòng Tên. Ngày 22-4-1973, cha khẩn trôn, cha khẩn ƠN KHÓ NGHÈO, VÂNG LỜI, KHIẾT TỊNH và trung thành với Đức giáo hoàng trong tất cả các sứ vụ Đức giáo hoàng giao phó cho cha.

Bao nhiêu là trách nhiệm! Cha phụ trách nhà tập, giảng dạy và lo tính cho trường học. Cuối tuần cha nấu cơm cho sinh viên! Cha cũng bỏ thì giờ ra để đi thăm các nữ tu đã dạy mình khi mình còn nhỏ. Nữ tu Dolorès rất vui khi biết tin cha làm linh mục! Một ngày nọ, xớ nói:

– Chúng ta chờ và sẽ thấy: cha Jorge sẽ trở thành một nhân vật rất quan trọng.

Một giai đoạn khủng khiếp

Vài tháng sau, cũng trong năm 1973. Cha Jorge được chỉ định làm bề trên Giám tỉnh Dòng Tên ở Argentina. Cha làm đến năm 1979, lúc này nước Argentina đang qua giai đoạn khủng hoảng. Các người cầm quyền hung dữ cai trị đất nước. Ai chỉ trích họ thì mạng sống người đó sẽ bị đe dọa! Vì thế, các nghệ sĩ, các nhà văn, các linh mục, các nữ tu, các sinh viên, các ký giả, tất cả những ai bảo vệ người nghèo đều bị bắt, bị tra tấn. Ai cũng sợ: có rất nhiều người chết!

Trong thời gian có cuộc “chiến tranh bẩn thỉu” này, rất khó để lấy quyết định. Lòng đầy cả nghi ngờ, cha Jorge không ngừng hỏi Chúa: “Con phải công khai chống đối họ hay sao? Hay con phải làm công việc này một cách kín đáo?”

Cha chọn cách ở trong bóng tối để chống đối với bạo lực được hiệu quả hơn: cha che chở cho người này, giúp đỡ cho người kia. Cha còn cho một người giống cha mượn giấy tờ để họ trốn khỏi Argentina!

Khi cha nghe tin có hai linh mục Dòng Tên bị chính quyền nghi ngờ, cha Jorge cố gắng bảo vệ họ bằng cách bổ nhiệm họ vào các chức vụ mới. Nhưng kế hoạch của cha không thành, hai linh mục Orlando và Franz bị bắt và bị tra tấn. Cha Jorge có một sáng kiến mới! Cha gọi điện thoại cho một cha tuyên úy của chính quyền và xin cha này cho mình thay thế để làm lễ cho gia đình Đại tướng (Lúc này quân đội đang cầm quyền ở Argentina.)

Cha tự nhủ: “Nếu mình đi làm lễ, mình sẽ có dịp xin Đại tướng trả tự do cho hai linh mục Dòng Tên và có thể ông Đại tướng sẽ chấp nhận...” Cuối cùng rồi cũng có tin vui: hai linh mục được cứu sống!

Năm 1980, cha không còn làm giám tỉnh, hai năm sau chiến tranh chấm dứt. Thật nhẹ nhõm! Và bây giờ là các thách đố mới, các nguồn vui mới!

Cuộc gặp gỡ ở phi trường

Năm 1992, một ngày tháng 5, chuông điện thoại của cha Jorge reo: Tổng giám mục Ubaldo Calabresi gọi.

– Kính thưa cha Jorge, cha có thể đến gặp tôi một chút được không, tôi có chuyện cần nói với cha.

– Dạ thưa được, cha Jorge trả lời.

Tổng giám mục muốn gặp mình để làm gì? Rất hiếm khi ngài hỏi ý kiến mình.

– Trong vài giờ nữa tôi sẽ đến Cordoba (một tỉnh phía bắc Argentina. Trong khi chờ máy bay ở phi trường, mình có thể gặp nhau ở đó được không?

Cha Jorge vui vì được phục vụ, cha đi ngay ra phi trường để gặp tổng giám mục.

Gặp nhau họ nói về đời sống Giáo hội và đời sống của xứ sở. Trước hết họ đề cập đến vấn đề của các giám mục: linh mục nào sẽ có thể lên chức giám mục? Loa phóng thanh gọi hành khách lên tàu. Một tay kéo vali, một tay cầm vé, trước khi đi, tổng giám mục quay lại nói với cha Jorge:

– Ô, còn một chuyện chót: Đức Gioan-Phaolô II đã có quyết định phong chức một số giám mục mới ở Argentina.

Cha Jorge nói một cách tin tưởng:

– Ai mà được Đức Thánh Cha chọn làm chủ chăn là tốt và đúng, con tin chắc như vậy!

Đức tổng giám mục nói tiếp:

– Cha hoàn toàn đồng ý với con. Đức giáo hoàng đã chọn cho Buenos Aires một linh mục khiêm tốn, đơn sơ, biết thương giáo dân, ngài chọn rất đúng.

– Đúng là vị linh mục mà chúng ta cần! Con có thể biết tên người đó được không?

Tổng giám mục nhìn cha Jorge và cười:

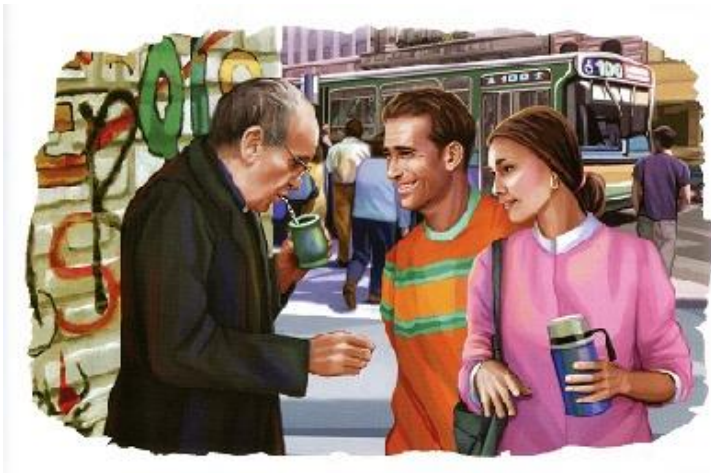
– Là con! Tin này sẽ được loan báo vào cuối tháng và sau đó là lễ thụ phong!

Cha Jorge thật ngạc nhiên, tuyệt đối cha không hề nghĩ đến chuyện này! Tổng giám mục vỗ vai cha và lên máy bay, để cha Jorge ở lại ngỡ ngàng...

Chưa bao giờ cha mong muốn thành giám mục. Nhưng cha phải vâng lời Đức giáo hoàng và đó là một lời khẩn

trọng. Cha phải làm theo mong muốn của Đức Gioan-Phaolô II! Trong lòng, cha đọc ngay một lời cầu nguyện: “Lạy Mẹ là Mẹ Thiên Chúa, xin Mẹ cho con thực hiện được ý của Con của Mẹ.” Ngày 27-6-1992, cha Jorge trở thành giám mục! Cha được phong làm giám mục phụ tá địa phận Buenos Aires.

Hiệp nhất với dân Người

Giám mục Jorge muốn làm giám mục phụ tá mãi. Nhưng khi tổng giám mục địa phận chết, Đức Gioan-Phaolô II quyết định khác: ngày 28-2-1998, cha được phong làm tổng giám mục địa phận Buenos Aires, ba năm sau, cha được phong làm hồng y. Cha Jorge bây giờ ở trong Hội đồng Cố vấn cho giáo hoàng! Đó là một trách nhiệm rất lớn, ngài coi sóc hơn hai triệu người Công giáo. Lịch làm việc của ngài rất bận rộn, các cuộc gặp gỡ, các buổi nói chuyện, các cuộc tĩnh tâm... Tuy vậy, mỗi năm ngài cũng dành thì giờ cho một sự kiện quan trọng: vào dịp kỷ niệm ngày ngài rước lễ lần đầu, ngài trở về thăm ngôi nhà thờ tuổi thơ ấu; ngài dâng

thánh lễ ở nhà thờ nơi ngài được nhận Chúa Giêsu lần đầu tiên. Dù ở địa vị cao, ngài không muốn được đối xử ưu tiên. Với những người thân thuộc, ngài nói:

– Cha biết bình thường tổng giám mục ở trong một căn nhà đẹp. Nhưng cha muốn gần với giáo dân và cuộc sống của họ. Cha chỉ cần một cái giường, một văn phòng và một cái kệ đựng sách. Cha không muốn có tài xế, cha có thể đi xe buýt, xe điện ngầm.

Trong tận thâm tâm, cha Jorge vẫn là một linh mục bình thường, một tu sĩ Dòng Tên khiêm tốn, tôn trọng lời khấn của mình mỗi ngày. Người dân thành phố Buenos Aires vui được thấy hồng y của họ rất gần họ: là chủ chăn nhân từ, ngài trò chuyện với giáo dân trên xe buýt, xe lửa hay ở các nơi khác. Ngài cùng uống trà nóng với họ, uống cùng bình với họ.

Hồng y Jorge là một tấm gương: không bao giờ ngài quên săn sóc người nghèo, người ở bên ngoài xã hội.

Một chủ chăn mới

Từ nhiều năm nay, Đức Gioan-Phaolô II bị đau. Ngài không còn đi được, hai tay run, khuôn mặt ngài già đi. Vào lễ Phục Sinh năm 2005, ngài không còn nói được.

Hồng y Jorge rất đau buồn khi thấy Đức Gioan-Phaolô II chống chọi với căn bệnh khủng khiếp này. Ngài biết ngài sắp đi Rôma để cùng với các bạn hồng y khác của ngài bầu một giáo hoàng mới. Còn bây giờ, ngài chỉ biết cầu nguyện: “Lạy Chúa, xin Chúa cho Đức Gioan-Phaolô II bình an của Chúa, xin Chúa giữ gìn Giáo hội của Chúa, giữ gìn giáo dân Buenos Aires và giữ gìn toàn thế giới.”

Ngày 2-4-2005, Đức Gioan-Phaolô II hấp hối. Qua các bức màn phòng của ngài, giáo dân thấy ánh sáng đèn ở phòng ngài. Đức Gioan-Phaolô II đã làm giáo hoàng 26 năm, ngài đã hy sinh rất nhiều! Bây giờ cuộc sống của ngài sắp chấm dứt, rất nhiều giáo dân từ khắp nơi trên thế giới đổ về Quảng trường Thánh Phêrô. Đây là lần cuối, giáo dân biểu lộ tình thương và lòng biết ơn đối với Đức Gioan-Phaolô II. Sẽ có rất nhiều người đến Rôma vào dịp tang lễ của ngài.

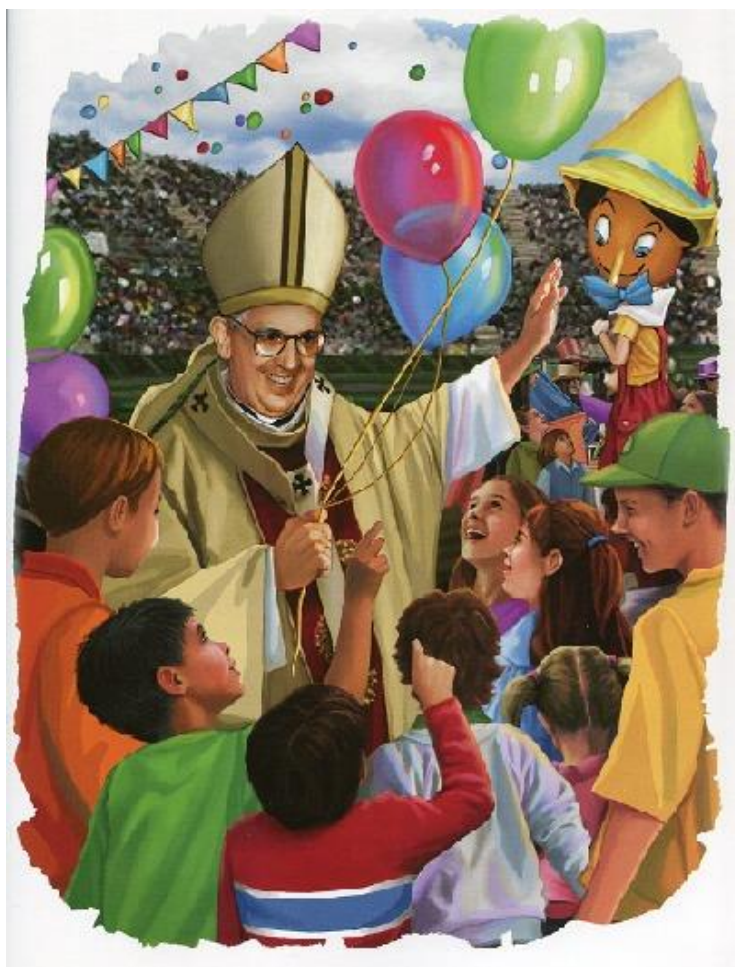
Các hồng y tề tựu về Rôma để dự Mật nghị, một cuộc họp để bầu giáo hoàng mới. Trước khi vào Nhà nguyện Sixtine, tất cả đều xin Đức Chúa Thánh Thần cho họ ơn khôn ngoan và khuyên bảo: nhiều hồng y sẽ là mục tử tốt cho Giáo hội. Một vài hồng y nghĩ hồng y Jorge sẽ được chọn!

Một lần nữa, giáo dân lại tụ họp về Quảng trường Thánh Phêrô. Họ chờ khói trắng, biểu hiệu có một giáo hoàng mới đã được bầu chọn. Làn khói đen bay lên nhiều lần trên ống khói. Và cuối cùng là làn khói trắng bốc lên! Tất cả mọi người chen chân về quảng trường để biết ai là tân giáo hoàng.

Các hồng y đã chọn hồng y Joseph Ratzinger, một hồng y người Đức, ngài lấy tên là Bênêđictô XVI. Đối với hồng y Jorge, đây là một tin vui! Họ quen nhau từ lâu và Jorge biết Chúa đã cho Giáo hội một mục tử biết chần dặt đàn chiên của Chúa Kitô, tỏa tình thương của mình cho toàn thế giới.

– Trọng kính Đức Thánh Cha, con xin hứa vâng lời cha và trung tín với cha. Cha Jorge cúi xuống hôn nhẫn Đức Bênêđictô XVI.

Bên ngoài, giờ này mọi người đang vui mừng và ca tụng!

Với Chúa Giêsu, pháp lạ là chuyện có thể!

Trở về Argentina, hồng y Jorge tiếp tục sứ vụ ở địa phận của mình.

Mỗi năm ngài cộng tác với các phụ huynh, các phó tế, các linh mục để Ngày Lễ Trẻ con là một ngày lễ đặc biệt. Ngày 21-10-2011, một ngày không quá nóng cũng không quá lạnh, hàng ngàn trẻ con đến Sân vận động Parque Roca. Bong bóng và đồ chơi có khắp nơi. Đây đó các con rối diễn câu chuyện Pinocchio. Trẻ con tròn mắt nhìn, một con rối bằng gỗ làm đủ trò ma mãnh. Các ảo thuật gia đang muốn biến quả tim bằng gỗ của Pinocchio thành quả tim của con người để nó có thể phân biệt được xấu, tốt. Nhưng khổ thay họ cố gắng mấy cũng bị thất bại: quả tim của Pinocchio vẫn bằng gỗ. Bỗng nhiên các con rối im bặt. Hồng y Jorge kể tiếp câu chuyện!

– Ảo thuật, ngài giải thích, không thể thay đổi quả tim của một con người. Rồi ngài âu yếm nhìn các em và hỏi:

– Nếu các nhà ảo thuật không thể thay đổi quả tim của con người thì người duy nhất nào có thể thay đổi được?

– Chúa Giêsu có thể làm được! Trẻ con nhao nhao lên nói. Cha Jorge nói tiếp:

– Hôm nay chúng ta ở đây để xin Chúa Giêsu thay đổi quả tim chúng ta để quả tim chúng ta được nên tốt. Nếu chúng ta làm điều tốt thì lúc đó phép lạ sẽ có. Các con biết cùng với Chúa Giêsu, các con và cha có thể làm được phép lạ không? Mang nụ cười đến cho người đang buồn, đó là phép lạ. Ở bên cạnh một người già đang cô đơn, đó là phép lạ! Nuôi một người đang đói, đó là phép lạ!

Tất cả mọi người ở Sân vận động bắt đầu cười và vỗ tay. Cha Jorge rất thích nhìn các trẻ em vui vẻ hạnh phúc chung quanh ngài!

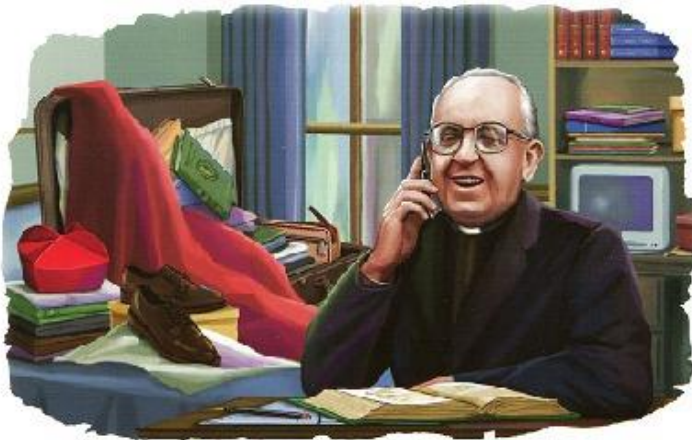
Cuối ngày, ngài ngạc nhiên khi thấy một em bé gái và một em bé trai hỏi mẹ của chúng:

– Mẹ có tin là chúng ta có thể làm phép lạ khi mình giúp người khác giống như cha Jorge nói không? Có phải Chúa Giêsu sẽ giúp chúng ta làm phép lạ không?

Vì ồn ào quá nên cha Jorge không nghe được câu trả lời. Nhưng cha thấy nụ cười và cái gật đầu của bà mẹ... Ngài tạ ơn: “Con cảm ơn Chúa Giêsu. Chúa đã cho con những chữ để cho mọi người thấy họ có thể làm một

cái gì đó trong đời sống của họ. xin Chúa cho các trẻ em lớn lên mỗi ngày được học biết Chúa nhiều hơn!”

16

Một tin lạ lùng!

“Bạn có nghe tin gì không?”

“Có đúng không?”

Các câu hỏi loan ra và mọi người muốn biết tin... Ai cũng ngạc nhiên. Sau tám năm ở ngôi vị giáo hoàng, Đức Bênêđictô XVI từ nhiệm. Trong vài tuần tới, ngày 28 tháng 2 năm 2013 ngài sẽ từ nhiệm chức vụ giáo hoàng và sẽ không còn là người chăn dắt Giáo hội. Ngài

sẽ đi đâu sống? Người ta sẽ gọi ngài như thế nào? Khi nào thì bầu tân giáo hoàng? Một tin như vậy thật khó để tin! Lần cuối cùng là cách đây sáu trăm năm!

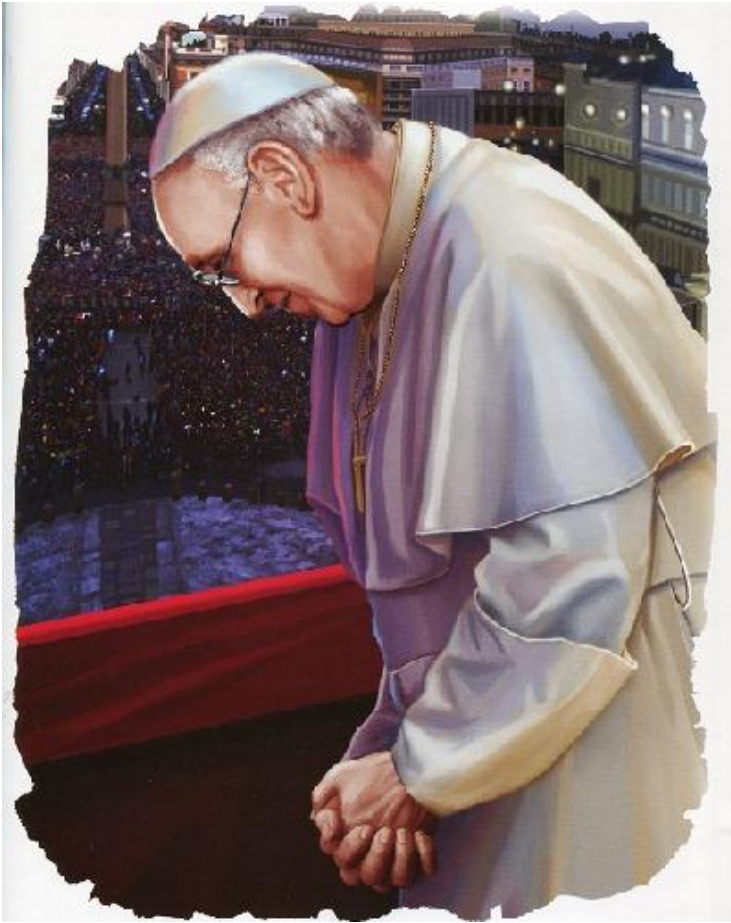
Hồng y Jorge bắt điện thoại: đó là cô em út của ngài gọi:

– Jorge, anh đã sẵn sàng quay trở lại Rôma chưa? Bà vừa lo vừa sôi động nói.

– Anh sẵn sàng, ngài vừa trả lời vừa xép áo hồng y bỏ vào vali. Ngài làm hồng y đã mười hai năm nhưng ngài không thích mặc áo này, ngài thích mặc áo thường, ít hình thức long trọng hơn.

– Em đừng lo, vài tuần nữa anh sẽ trở về đây. Hy vọng là mật nghị không kéo dài lâu quá!

Ngài tắt điện thoại và mang đôi giày mới mà bạn bè vừa mới tặng để đi chuyển đi này, đôi giày kia quá cũ rồi! Rồi ngài dừng ở quán bán báo mà ngài vẫn mua báo mỗi ngày để báo cho biết là ngài đi vắng, vài tuần nữa ngài sẽ về. Sau đó ngài lên xe buýt để ra phi trường đi Rôma...

Nghiêng mình và ban phép lành

Một trăm mười lăm vị hồng y về Rôma để dự Mật nghị. Lần này không có gì là khẩn cấp: họ muốn có thì giờ để bàn thảo và để cảm ơn Đức Bênêđictô XVI về tất cả những gì ngài đã làm. Ngày 12 tháng 3-2013, họ sẵn

sàng để bầu chọn tân giáo hoàng. Như trước đây tám năm, các hồng y vào Nhà nguyện Sixtine. Mỗi ngày sẽ có bốn lần bầu cho đến khi có tân giáo hoàng. Và các phiếu được đọc to giọng. Mỗi lần bầu, các hồng y cầu nguyện xin Đức Chúa Thánh Thần soi sáng để họ chọn lựa đúng. Ngày thứ nhì, hồng y Jorge bắt đầu thấy các hồng y bạn càng lúc càng bầu cho mình... Và lần này là đủ số phiếu để có tân giáo hoàng! Vị hồng y có trách nhiệm hỏi ngài:

– Anh có nhận cuộc bầu chọn này không?

Ngạc nhiên vì sự việc vừa xảy ra, ngài thì thầm: – Có.

– Anh sẽ lấy tên gì?

– Phanxicô để vinh danh thánh Phanxicô Đaxi. Ngài yêu thương người nghèo và xây dựng lại Giáo hội.

Đó là giáo hoàng đầu tiên chọn tên này, không có ai trong số 265 giáo hoàng trước đây chọn tên này!

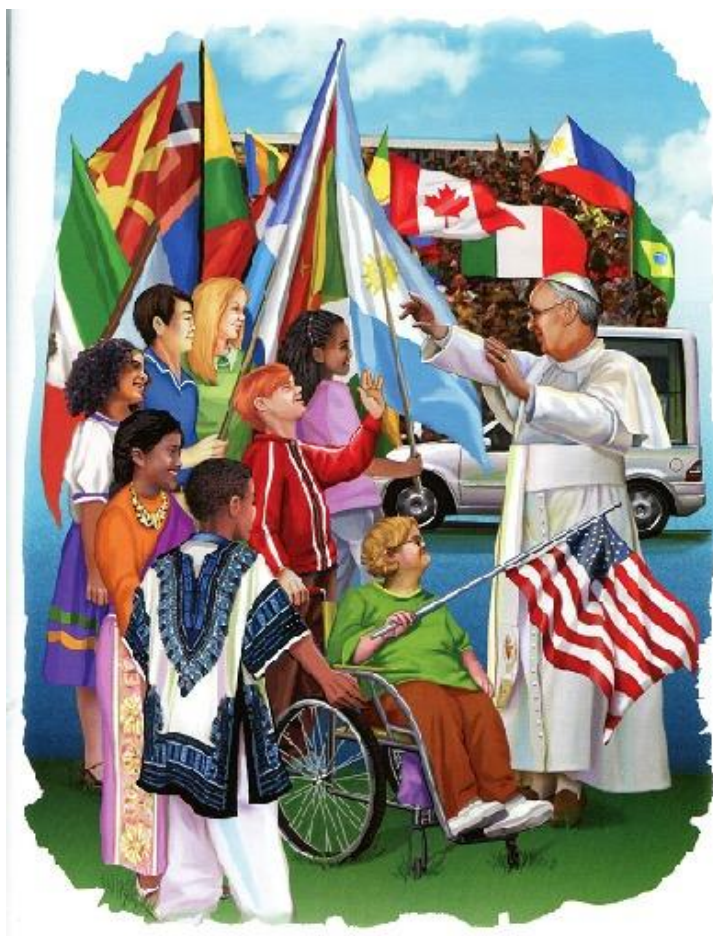
Bên ngoài, giáo dân không ngờ là Mật nghị đã kết thúc nhanh như vậy. Thế là chiều nay khói trắng đã bốc lên trên ống khói! Tất cả các chuông nhà thờ ở Rôma rung

lên. Hàng ngàn người tụ lại ở Quảng trường Thánh Phêrô và hàng triệu người mở đài truyền hình hoặc nối mạng Internet để xem tân giáo hoàng.

– Hồng y Jorge Mario Bergoglio – giáo hoàng Phanxicô.
Cả thế giới ngạc nhiên.

Tân giáo hoàng ra ban công, ngài mặc áo choàng trắng, màu chỉ có giáo hoàng mới mặc, mọi người hân hoan chào ngài. Đức Phanxicô giữ thỉnh lặng một chút, ngài ngắm nhìn tất cả mọi người đang ở trước mặt ngài. Ngài bắt đầu đọc kinh Kính Mừng, kinh Lạy Cha và cuối cùng là kinh Sáng danh. Trước khi ban phép lành đầu tiên cho Giáo hội và cho thế giới, ngài xin mọi người chúc lành cho mình! Một cách khiêm tốn ngài nghiêng mình ở ban công. Đám đông thỉnh lặng, họ cầu nguyện xin Chúa ban phép lành cho ngài. Ngài nói với đám đông vài lời và kết luận:

– Tôi xin chào anh chị em! Xin hẹn đến ngày mai. Anh chị em về nghỉ! Mọi người vẫn còn ngạc nhiên, hồng y Jorge bây giờ là Giáo hoàng Phanxicô, tân giáo hoàng đến từ Châu Mỹ La Tinh. Ngài sẽ chưa trở về Argentina ngay được!

Hãy đi và hãy có thêm môn đệ!

Các lá cờ đủ mọi quốc gia phất phới trên bầu trời Ba Tây. Ba triệu người trẻ tụ họp ở Rio de Janeiro để tham dự Ngày Giới trẻ Quốc tế 2013. Họ đến từ khắp nơi trên

thế giới. Và họ đến đó để cầu nguyện, để được dạy dỗ, để phục vụ. Họ cùng nhau tuyên xưng đức tin để hiểu Chúa Giêsu và Giáo hội hơn!

Tất cả mọi người đều xúc động, Đức giáo hoàng Phanxicô cũng xúc động! Đó là chuyến đi ra nước ngoài đầu tiên của ngài từ khi ngài được bầu chọn. Một dịp để ngài thăm lại Nam Mỹ!

Ngày 25 tháng 7, ngài cười với các thanh thiếu niên và nói: – Cha rất vui khi được các con đón tiếp ở đây! Cha không có vàng bạc nhưng cha mang đến cho các con điều quý nhất thế giới: Chúa Giêsu Kitô!

Trong suốt thời gian ở Ba Tây, Đức Phanxicô ra sức nói để các người trẻ hiểu Thiên Chúa yêu thương họ biết chừng nào. Ngài còn đi gặp các tù nhân, những người ở các khu phố nghèo nàn. “Đó là vì sao tôi muốn thành linh mục, ngài cầu nguyện. Tôi rất muốn phục vụ mọi người!” Lúc ngài đang đi xe trong thành phố, có một em bé chín tuổi chạy theo níu xe ngài, em nói cho ngài biết em muốn làm linh mục. Đức giáo hoàng trả lời với em:

– Hôm nay giấc mơ của con bắt đầu thành sự thực. Cha sẽ cầu nguyện cho con. Nhưng con, con cũng cầu nguyện cho cha nhé!

Cao điểm nhất của tuần gặp gỡ này là buổi canh thức tổ chức tối thứ bảy và thánh lễ sáng chúa nhật. Một đám đông khổng lồ kéo dài suốt sáu cây số trên bãi biển!

Trong bài giảng thánh lễ, Đức Phanxicô kêu gọi các người trẻ đi theo bước chân của Chúa Giêsu và đừng sợ. Với sức mạnh và niềm vui, ngài tuyên bố:

– Chúa Giêsu không nói: “Nếu con muốn”, Chúa cũng không nói: “Nếu con có thì giờ”. Chúa nói: “Hãy đi và hãy có thêm môn đệ!”

Dưới tràng pháo tay, Đức Phanxicô cười và âm thầm cầu nguyện: Ước gì ở khắp nơi trên thế giới, các người trẻ dám làm chứng cho Chúa và cho đức tin của họ! Ngài tuyên bố:

– Các bạn trẻ thân mến, Chúa Kitô trông cậy ở các bạn! Giáo hội trông cậy ở các bạn! Đức giáo hoàng cũng trông cậy ở các bạn!

Mục lục

1. Lời nói đầu
2. Bước khởi đầu mới
3. Căn nhà của ông bà nội
4. Những ngày tháng hạnh phúc
5. Phục vụ
6. Làm việc
7. Một khám phá bất ngờ
8. Một quyết định quan trọng
9. Vào Dòng Tên
10. Linh mục trọn đời
11. Một giai đoạn khủng khiếp
12. Một cuộc gặp gỡ ở phi trường
13. Hiệp nhất với dân Người
14. Một chủ chăn mới
15. Với Chúa Giêsu, pháp lạ là chuyện có thể!
16. Một tin lạ lùng!
17. Nghiêng mình và ban phép lành
18. Hãy đi và hãy có thêm môn đệ!

Trang sau

“60 năm trên con đường của Chúa! Tôi không bao giờ hối tiếc! Tại sao? Vì tôi cảm thấy mình như Tarzan và tôi mạnh để đi đến đàng trước phải không? Không, vì ngay cả trong những giai đoạn tối tăm, tôi luôn luôn nhìn ngắm Chúa Giêsu, tôi tin tưởng ở Ngài và Ngài không bao giờ để tôi một mình.” (22 tháng 9, gặp các người trẻ Cagliari.)

Khi Đức Phanxicô được bầu chọn vào ngày 13-3-2013, cả thế giới ngạc nhiên về tính đơn sơ của ngài: ngay lập tức, ngài nghiêng mình để nhận lời chúc lành của đám đông ở Quảng trường Thánh Phêrô.

Jorge Bergoglio là anh cả của một gia đình có năm người con. Ngài có tinh thần trách nhiệm rất sớm, ngài luôn tìm dịp để chơi đá banh và bóng rổ!

Nữ tu Dolorèa rất ngạc nhiên về tính tình vui vẻ và năng động của em bé Jorge: chỉ cần thấy Jorge chạy lên chạy xuống thang lầu để “học” cửu chương hay thấy Jorge hạnh phúc biết bao khi được rước lễ lần đầu. Và cuộc đời của Jorge đảo lộn lúc Jorge 17 tuổi, khi vừa đi học vừa đi làm Jorge đã nghe tiếng Chúa gọi để tặng... một

món quà lớn, Jorge đã không ngần ngại đi theo tiếng gọi này!

Đây là cuốn tiểu sử kể các phiêu lưu và thách đố mà Đức Phanxicô đã trải qua từ khi ở Argentina cho đến khi được bầu chọn để thực hiện một sứ vụ, sứ vụ của một tình yêu không điều kiện với Chúa.

Sơ lược các tác giả

- Marlyn Evangelina Monge, Dòng Nữ Thánh Phaolô.
- Jaymie Stuart Wolfe là mẹ của sáu đứa con và chủ biên các sách cho giới trẻ ở nhà xuất bản Pauline Books & Media.

Marta An Nguyễn dịch